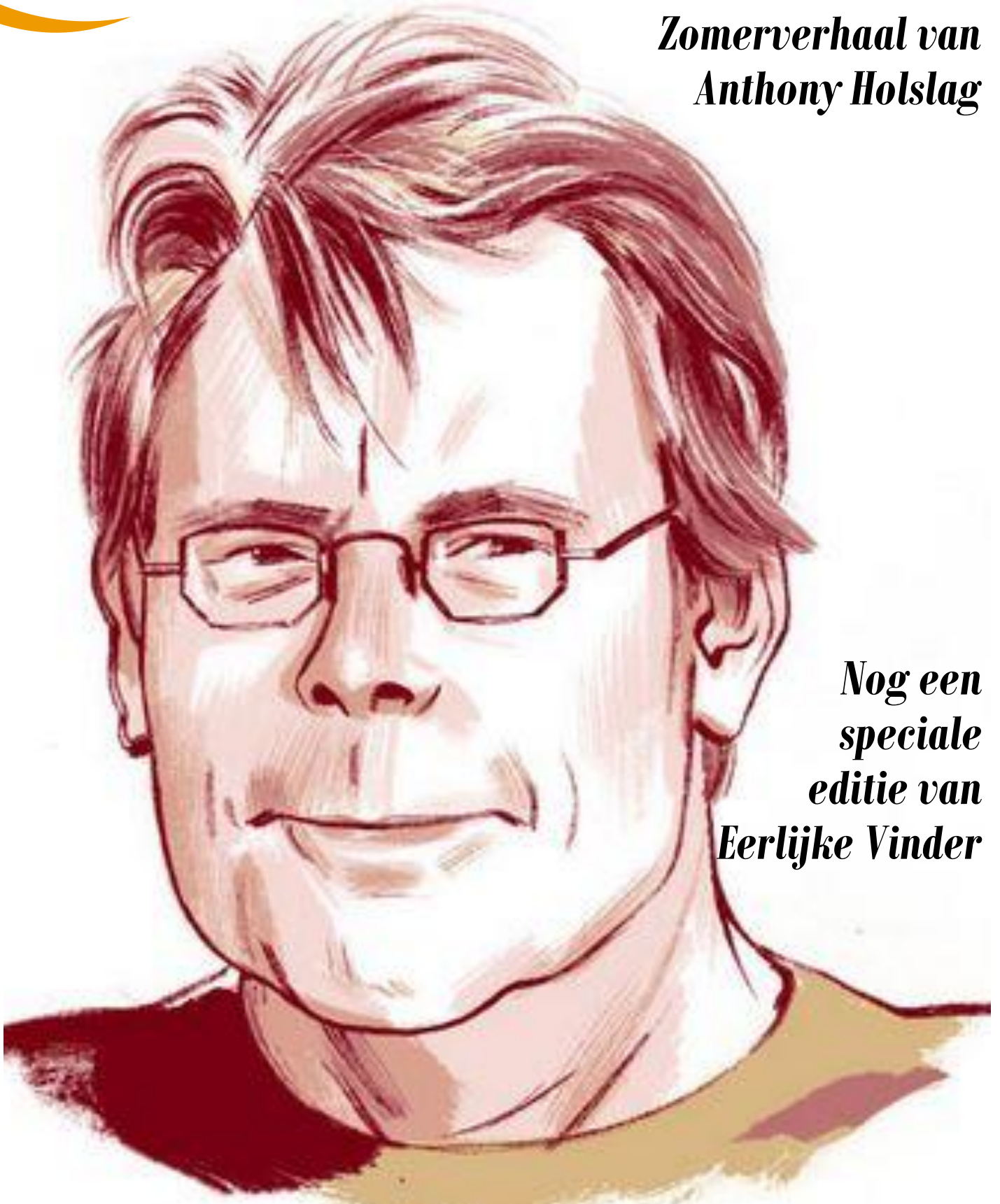

Juli—Aug 2015
Kings

Things
Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
GRIZELIG GEZELLIG
FANCLUB

**Zomerverhaal van
Anthony Holslag**

**Nog een
speciale
editie van
Eerlijke Vinder**

Kings Things

Griezelig Gezellig

Jul/Aug '15

Dit is Kings Things voor juli/augustus. Ook wij houden namelijk even vakantie, maar blijven op Facebook natuurlijk wel actief, en we staan op 2 augustus op de Deventer boekenmarkt. Je hoeft ons dus niet heel erg te missen. Maar we helpen je de zomer door, en plaatsen een kort verhaal van Anthonie Holslag om die overbrugging van twee maanden wat makkelijker te maken... geïllustreerd met prachtige tekeningen van Martine.

Luitingh heeft inmiddels de cover van De Bazaar van boze dromen – zoals het boek bij ons gaat heten – bekend gemaakt en ook dat er een midprice van Revival komt; kijk op de wordt verwacht pagina en je weet alles! En we werden verrast door een speciale uitgave (alleen bij Libris boekhandels) van Eerlijke Vinder – met bloedspetters. Leuk detail, en nu al moeilijk verkrijgbaar!

Behalve het laatste nieuws (en het is al komkommertijd wat dat betreft) is er weer een nieuwe prijsvraag, en we horen graag eens van jullie wat je de leukste puzzels vindt om aan mee te doen!

Boek-, film- en dollarbaby-recensies zijn er ook weer, net als een News from the Dead zone, Movie Mistakes en een Lucky Quarter waarin een fan centraal staat.

Dit is onze bijdrage voor jouw zomer... geniet ervan, en natuurlijk ook van de zomer!

De Stephen King Fanclub crew

De Fanclubshop verkoopt merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, parapluus en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Deze Kings Things is verzonden naar 2185 fans

1180 fans op

Hartelijk welkom allemaal!

Fanclub Sponsors

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Boekentip.nl, ECL, Bruna of via [Stephen King Fans](http://StephenKingFans): hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. Dank je wel!

Nieuwsflits

De Eerlijke Vinder — NOG een bijzondere uitgave!

Via onze shop op stephenking.biedmeer.nl kun je (zolang de voorraad strekt) 'De Eerlijke Vinder' nog steeds aanschaffen. Het boek kost 19,95 (voor de paperback) of 29,95 (gelimiteerde hardcover / 1000 stuks) en heeft 400 bladzijden. Behalve de gelimiteerde hardcover en de paperback, bleek er ook een paperback gemaakt te zijn, speciaal met bloeddruppels aan de zijkant, alleen voor Libriswinkels. Het boek werd niet opgestuurd, maar moest je in de winkel halen (leuke actie om mensen weer in de boekwinkel binnen te krijgen). Maar dat kwam op 8 juni jl. naar voren, via een Facebook-bericht van Luitingh. Hoeveel er hiervan zijn gemaakt weten we niet, maar al snel werd duidelijk dat niet alle winkels van genoemde winkelketen de boeken ook bevoorraden hadden gekregen, en bijbestellen is ook problematisch. Hopelijk heb je dus al zo'n speciale uitgave voor je verzameling kunnen bemachtigen (er zijn er binnenkort wel in het Stephen King Fans boekwinkeltje te krijgen).

De eerlijke vinder is een thriller vol spectaculaire, zenuwslopende suspense. Het promofilmje is [hier](#) te vinden. Een [audiovoorproefje](#), [gelezen door Will Patton](#) is er ook. Ook beschikbaar: een Engelstalig [fragment uit het boek](#), en een [Nederlandstalig fragment](#).

Nieuwe naam voor het derde deel: In plaats van 'The Suicide Prince' heeft men bekend gemaakt dat het boek 'End of Watch' zal heten. — de Nederlandse titel is nog niet bekend. King zou al klaar zijn met de eerste versie van dit boek, en hij schijnt al aan wat nieuws bezig te zijn.

New York Times interview

De New York Times plaatste naar aanleiding van het uitkomen van Finders Keepers (Eerlijke Vinder) een kort interview (over van alles en nog wat) met King [op hun website](#). Hij vertelt daarin onder andere dat hij Lisey's story en Misery nog steeds zijn beste boeken vind.

den, heeft op dit moment nog geen aankondiging staan wanneer ze er weer mee gaan beginnen. In de USA wordt er al druk over gesproken. Je kunt een [interview bekijken met Marg Helgenberger](#) op CBS. Zij is in het derde seizoen als gast te zien in de show.

De inhoud van de eerste twee episodes zijn via de pers al naar buiten gekomen. In de USA start de serie op 2 juli a.s. Er wordt gezegd dat er antwoorden zullen komen op de meeste vragen die gesteld worden bij het kijken van de serie (waarom en hoe de Dome naar beneden is gekomen bijvoorbeeld), maar we zullen het moeten afwachten.

Op YouTube staan twee teasers van de serie: [Under the Dome returns \(preview\)](#) en [The Ultimate Summer Escape](#).

22-11-1963 verfilming

Nick Searcy heeft zich aangesloten bij de cast van 22-11-1963. Hij zal Deke Simmons spelen, de directeur van de high school in 1960 en later de baas van Jake. Ze zijn afgelopen meimaand al begonnen met filmen.

Remake IT

King twitterde onderstaande over de remake van IT, toen bekend werd dat Cary Fukunaga (hij was aangesteld als regisseur) het project had verlaten. De film is voorlopig helemaal uitgesteld...

 Stephen King @StephenKing · 10h

The remake of IT may be dead--or undead--but we'll always have Tim Curry. He's still floating down in the sewers of Derry.

2K 3.7K

The Stand remake

Er gaan geruchten (die nog niet bevestigd zijn) dat voor de remake van The Stand zowel een 8-delige tv-serie als een film al worden gemaakt. Dat zegt Wrap [op hun website](#). We wachten maar af tot dit bevestigd is voordat we iedereen blij maken met een dode mus...

Under the dome 3

Het is alweer bijna tijd voor Under the Dome—het derde seizoen. SBS 6, waar de serie eerder werd uitgezonden.

Donkere Toren verfilming

Die lijkt nu echt door te gaan... zie [Shortlist.com](#) en [Latinpost.com](#).

MERCHANDISE & SPONSORING

Hebbedingetjes

In onze fanclubshop vind je ook onze merchandise: winkelwagenmuntjes, ijskrabbers, magneten, Pennywise en Stephen King poppetjes. De Constant Reader bekertjes met de handtekening van King erop halen wij voor je uit Amerika. Door bestellingen te verzamelen en dan in eens te bestellen, scheelt dat veel verzendkosten (steeds minimaal 5 tegelijk bestellen). Het kan dus even duren voor je de beker in huis hebt, maar we brengen je op de hoogte zodra de bestelling in Amerika geplaatst wordt. Met onze aanschaf steunen wij met elkaar ook nog eens de Haven Foundation – een initiatief van Stephen King. Als je wilt weten wat de Haven Foundation doet, kijk dan op [hun website](#). In de shop kun je ook de laatste nieuwe boeken bestellen, zolang de voorraad strekt!

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (Dankie Sai!) en word ook (maandelijkse) sponsor! Dank ook aan iedereen die een of meer boeken bestelde in onze shop!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen! Ondersteun ons werk en stort een bedrag(je) naar keuze op bankrekening NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

www.stephenking.biedmeer.nl

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij [Bruna](#) of [ECI](#), maar ook bij [e-books.nl](#) en [Boekentip.nl](#). Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij online aanbieden, **niet alleen** voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of op de website!

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. De boeken zijn al niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub!

Er zijn ook poppetjes, DVD's boekenleggers, kettingen, oorbellen en armbandjes met bedels met een Stephen King thema te koop in [de NIEUWE winkel op marktplaats](#). Je kunt aankopen vanuit beide winkels met elkaar combineren!

Verzenden via DHL duurt wel iets langer, maar de kosten zijn ook lager: **Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHL of Kialapunt) of voor 5,75 aan de deur gebracht** (tegen 6,95 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Voor België is Kiala het goedkoopst: 7,50 voor een pakket in formaat L (vergelijkbaar met tot 10 kg). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dat scheelt in jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

PRIJSVRAAG JUNI - DE WINNAAR

Vorige maand moest je ons vertellen van welke boeken/verhalen geen stripversies zijn verschenen. De roodgекleurde titels hieronder zijn NIET uitgegeven als stripversie.

1. The Dark Tower
2. The Stand
3. **Rose Red**
4. The Little Green God of Agony
5. **In The Tall Grass**
6. **Suffer The Little Children**
7. Popsy
8. **Autopsy Room 4**
9. The Talisman
10. The Cat From Hell

Helaas kregen we GEEN goede inzendingen binnen. Was deze prijsvraag te moeilijk?

We zijn benieuwd naar welk soort prijsvragen jullie het leukst vinden om mee te doen. Zoekplaatjes, rebus, kennisvragen, opzoekers... noem maar op.

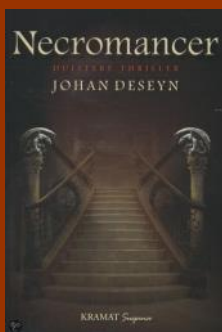
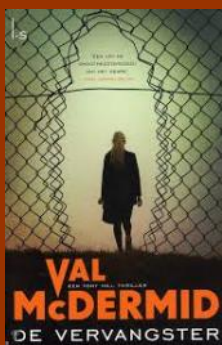
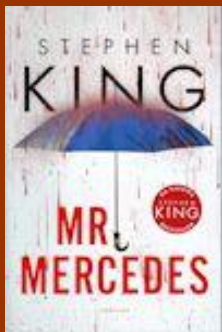
Drop dus een mailtje naar fanclub@stephenking.nl met in de omschrijving "Prijsvraagvoorstel" en laat het ons vooral even weten!

NIEUWE PRIJSVRAAG

Prijsvraag juli/augustus

Wie zoekt, zal vinden. En dat geldt zeker voor het hiernaast afgebeelde King-veld. Je ziet heel veel letters, maar er staat in totaal maar vijf keer het woord 'K I N G'. Kun jij ze alle vijf vinden?

TIP: Je kunt zowel horizontaal, verticaal als diagonaal zoeken. De leesrichting maakt ook niet uit; van links naar rechts, van rechts naar links, van boven naar beneden, of van beneden naar boven.

Stuur je antwoord vóór 20 augustus 2015 naar het volgende e-mailadres: fanclub@stephenking.nl met in de omschrijvingsregel "prijsvraag juli/aug". Kies een boek uit onderstaande lijst, en vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	k	n	g	k	i	g	k	k
2	i	k	i	n	k	n	i	g
3	g	i	k	i	i	i	n	i
4	n	g	n	g	n	g	n	n
5	g	k	k	i	n	g	i	g
6	i	k	i	n	g	i	k	i
7	g	i	n	k	i	n	i	n
8	i	n	k	g	i	k	g	k
9	g	k	g	n	k	i	g	n
10	k	n	i	g	k	n	k	g
11	g	n	i	k	n	g	i	i
12	i	n	g	g	i	n	k	k
13	g	k	i	n	k	g	i	i
14	g	k	i	n	n	k	i	g
15	k	n	i	g	k	n	i	g

Geef aan welk van deze boeken je zou willen winnen:

1. De Vervangster van Val McDermid (leesexemplaar)
2. Necromancer van Johan Desayn (leesexemplaar)
3. Mr. Mercedes van Stephen King (leesexemplaar)

WORDT VERWACHT NEDERLAND

door Chrissy

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

2015

Datum:

juni

Soort:

boek

Details:

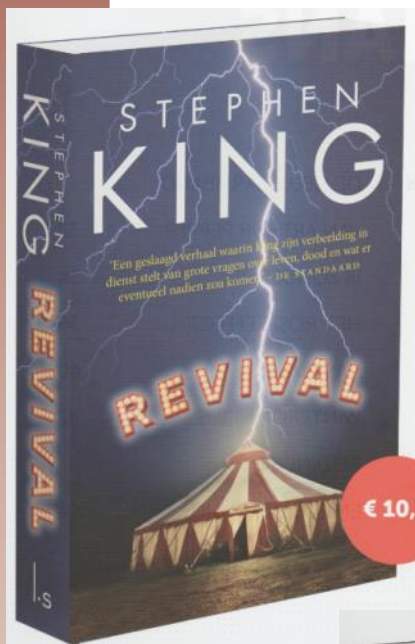
De eerlijke vinder (vervolg op Mr. Mercedes) 448 blz.
paperback 19,95
ISBN 9789024567256

NIEUW: met bloeddruppels
paperback 19,95
Alleen via Libriswinkels
ISBN 9789021016856

gelimiteerde hardcover 29,95
ISBN 9789024567249

Ebook 14,95
ISBN 978902457263

medio
september

boek

Revival in XL-uitvoering bij
uitgeverij XL

oktober

boek

Revival Midprice-editie
Paperback 10,00
ISBN 9789021016986

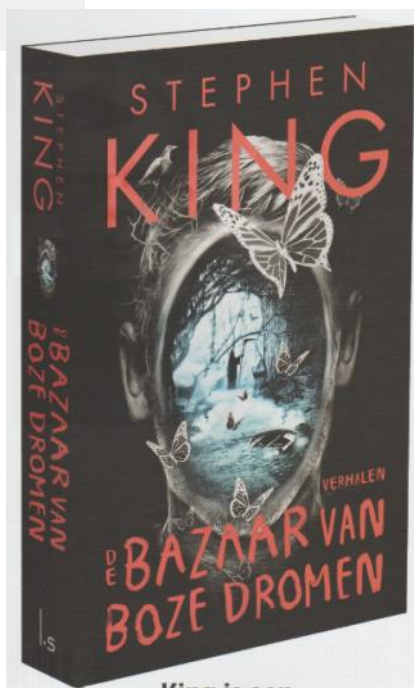
Ebook 9,99
ISBN 9789024566358

november

boek

De Bazaar van Boze Dromen
paperback 22,95
ISBN 9789024569885

Ebook 14,99
ISBN 9789024569892

HARDCOVER PRIJSVRAAG

Wat doe je als fanclub als je van Luitingh-Sijthoff een flinke stapel hardcovers met omslag, in gelimiteerde en genummerde uitgave krijgt? Nou, zorgen dat die bij de fans terecht gaan komen natuurlijk! Vier maanden lang gaven we steeds elke maand 1 x Joyland, 1 x Gevangen en 1 x Dr. Sleep weg aan een van de mensen met een goed antwoord op deze speciale Hardcover prijsvraag! Nu hebben we nog wat Dr. Sleeps en 1 Joyland over, en die verloten we bij deze laatste prijsvraag.

Afgelopen maand moest je vertellen uit welke King verfilmingen deze katten komen.

1

2

Dit zijn de goede antwoorden:

1. Tales From The Darkside: The Movie
2. Cat's Eye (fragment: Quitters, Inc.)
3. Sleepwalkers
4. Pet Sematary

3

4

De hardcover van Dr. Sleep gaat naar de volgende fans:

Patricia Mooring uit Rotterdam, Mariska Ruizendaal uit Bunschoten, Rob Nijkamp uit Slagharen, Landje Bleeker uit Amsterdam, Herman Weltens uit Maastricht en Maaïke de la Croix uit Den Haag.

Voor Joyland hadden we geen winnaar, dus die geven we een keer bij de 'gewone' prijsvragen weg.

Nieuwsflits

Ontmoet de fanclub

De eerstvolgende gelegenheid dat je ons kunt ontmoeten is op zondag 2 augustus a.s. tijdens de grootste boekenmarkt van Nederland in Deventer. Ons kraamnummer is nog niet bekend, maar laten we uiteraard weten – kijk half of eind juli even op facebook. We staan wel in de plattegrond van het boekje dat op de markt wordt uitgegeven, en weer naast de kraam waar Jack Lance zijn boeken verkoopt en signeert.

Dit jaar kun je ons ook vinden tijdens een boekenbeurs op 31 oktober in Rijen, en in november organiseren we ook weer een Dollarbaby Festival in Nieuwegein. We houden je natuurlijk op de hoogte!

De Bazaar van boze dromen

Uitgever Luitingh heeft besloten om hetzelfde omslag te gebruiken als dat uit de USA. De titel van het boek, dat in november verschijnt, is De Bazaar van boze dromen geworden.

STEPHEN KING NEWS FROM THE DEAD ZONE

BY BEV VINCENT
www.NewsFromTheDeadZone.com

Stephen King: News from the Dead Zone #176
Gepost in: [Stephen King News](#) | [Post Comment](#)

Het gebeurt niet iedere dag dat je een gloednieuw kort verhaal van Stephen King gratis krijgt, of wel? Nou, vandaag is het één van die dagen. "A Death" zal in druk verschijnen in het maartnummer van The New Yorker, maar het verhaal staat nu al online. En er staat ook een kort interview met King op de website van de New Yorker.

"A Death" zal worden opgenomen in *The Bazaar of Bad Dreams*, Kings volgende verhalenbundel, verwacht in november. Tussen de verhalen die we verwachten in deze bundel zitten "Ur" en "Bad Little Kid," dat voor de eerste keer ooit in het Engels zal verschijnen. (Ik heb vorig jaar een review geschreven voor Fearnert.)

Het verhaal "Drunken Fireworks," dat op 30 juni aanstaande als luisterboek zal verschijnen, zal ook in *Bazaar* staan. Hier is een omschrijving door de uitgever: "In deze nieuwe krachttoer van Stephen King – niet verkrijgbaar in druk of in enig ander formaat – vertelt een heel gewone inwoner van Maine hoe een vriendelijke jaarlijkse vuurwerkkrivaliteit in de zomer met zijn buurman aan de overkant van het meer langzaam uit de hand loopt...met explosieve resultaten!"

Voordat de verzamelbundel uitkomt, krijgen we nog *Eerlijke Vinder* op 2 juni, de opvolger van *Mr. Mercedes*. De audioversie zal opnieuw worden voorgelezen door Will Patton. Hier is wat de uitgever te zeggen heft over de roman:

"Wordt wakker, slimpie." Zo begint Kings direct meeslepende verhaal over een wraakzuchtige lezer. Het slimpie is John Rothstein, een op Salinger lijkend icoon die een beroemd personage, Jimmy Gold, gecreëerd heeft, maar die al tientallen jaren geen boek meer gepubliceerd heeft. Morris Bellamy is razend, niet alleen omdat Rothstein geen boeken meer schrijft, maar ook omdat non-conformist Jimmy Gold overstag is gegaan voor een carrière in de reclame. Morris doodt Rothstein en steelt inderdaad het contante geld uit zijn brandkast, maar de echte schat is een stapel notieboekjes die minstens nog één Goldroman bevatten.

Morris verbergt het geld en de notieboekjes en dan wordt hij opgesloten voor een andere misdaad. Decennia later vindt een jongen genaamd Pete Sauberg de door Morris verborgen schat en nu zijn het Pete en zijn familie die gered moeten worden door Bill Hodges, Holly Gibney, en Jerome Robinson van de meer dan ooit gestoorde en wraakzuchtige Morris, wanneer hij na 35 jaar wordt vrijgelaten uit de gevangenis.

King heeft sinds Misery niet meer gespeeld met het idee van een lezer wiens obsessie voor een schrijver gevaarlijk wordt. Eerlijke Vinder is spectaculaire,

hartkloppingen veroorzakende spanning, maar het is ook King die schrijft over hoe literatuur vorm geeft aan een leven – in goede tijden, in slechte tijden, voor eeuwig.

De Marvel stripboekenserie van *Het Teken van Drie* gaat door met de uitgifte van House of Cards nummer 1 op 24 maart 2015.

Nieuws over verfilmingen (maart):

- *Under the Dome* begint het derde seizoen met een 2 uur durende première op 25 juni. Marg Helgenberger is toegetreden tot de cast om zo voor een nieuwe verhaallijn te zorgen.
- Sonar Entertainment zal van *Mr. Mercedes* een exclusieve tv-serie maken. David E. Kelley (*Boston Legal*, *Ally McBeal*, *The Practice*) is aangehaakt om het script te schrijven en Jack Bender (*Lost*) zal de regie doen.
- James Franco is gecast als Jake Epping voor 22/11/63, wat een 9 uur durende serie zal worden op Hulu.
- Clarius Entertainment heeft de Amerikaanse rechten voor *Mobiel* verworven, wat is geproduceerd door Benaroya Pictures en The Genre Company. Het plan is om het later dit jaar in de theaters te brengen.

True Detective regisseur Cary Fukunaga is aan boord voor de nieuwe versie van *Het*. Op Sundance in februari was hij nog wat vaag en zei hij: "Als die film echt door gaat, zal dat de eerste zijn die ik in Amerika maak." Hij zegt dat hij alleen nog maar bezig is geweest met wie de rol van Pennywise moet gaan spelen (zonder te onthullen wie dat is). De kinderen zullen voornamelijk onbekenden zijn, zegt hij. Hij heeft bevestigd dat de eerste film vooral het verhaal van de kinderen zal bevatten en dat een latere film het verhaal van de volwassenen zal weergeven. Hij heeft nog geen script voor de tweede film.

LUCKEY QUARTER

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Peter Johannigmeijer

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons magazine te ontvangen heeft daarvoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Peter maken we blij met een setje fanclubmerchandise.

Hoe lang ben je al King-fan, Peter Johannigmeijer en hoe komt dat zo?

Stephen King fan ben ik al sinds mijn vroege tienerjaren. Mijn tante verzamelde boeken van hem en steeds wanneer ik daar logeerde, begon ik erin te lezen.

Werk/School: maatschappelijk werker

Leeftijd: 41

Woonplaats: Enschede

Wat is je favoriete boek en waarom?

Mijn favoriete serie boeken zijn de 'Donkere Toren' boeken. Zelfs de Marvel comics heb ik daarvan aangeschaft. Wanneer ik echt één boek moet kiezen, dan is 'De beproeving' mijn favoriete boek. De overeenkomst is dat het over mensen gaat die zich in een soort apocalyptische wereld bevinden en hun eigen rol spelen in de strijd tussen 'het goed' en 'het kwaad'.

Wat is je favoriete film en waarom?

Mijn favoriete film is 'The Stand', maar de eerste film die ik zag was 'It' en ik was er best van onder de indruk.

Verzamel je boeken en films van Stephen King, en hoeveel heb je er? En wat mis je nog?

Ik verzamel met name de boeken van Stephen King. Ik heb er zeventig in m'n bezit. Het nieuwste boek dat ik las, Mr. Mercedes, heb ik als e-boek gelezen. Ik heb wel wat films, maar verzamel die niet echt. Er ontbreken echt nog wel wat delen in mijn collectie. Zo mis ik de twee nieuwste boeken nog, maar het meest opvallend is wel dat ik 'De ogen van de draak' nog niet heb (wel gelezen natuurlijk).

Welke andere schrijvers lees je wel eens?

Andere schrijvers die ik graag lees zijn Dan Brown, John Grisham, Nicci French en ik mag graag Marvel Comics lezen.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen en heb je nog tips?

Met de fanclub ben ik in aanraking gekomen via het internet. Hoe precies weet ik niet meer, maar ik zal op 'King' gegoogled hebben.

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

Ten aanzien van Stephen King zou ik heel graag zien gebeuren dat de man die zich als regisseur op 'The Lord of the Rings' heeft gestort, zich ook gaat storten op de boeken van de 'Donkere Toren'. Ten aanzien van de fanclub heb ik geen specifieke wensen.

Welke vraag zou je aan Stephen King willen stellen?

Is er nog een schrijver met wie hij graag een keer zou samenwerken, zoals hij ook samengewerkt heeft met Peter Straub.

Heb je nog tips, op- en/of aanmerkingen of suggesties?

Een tip voor de fanclub is dat inloggebeuren af te schaffen en gewoon het magazine rond te sturen. Verder is het erg fijn om te zien wat er net verschenen is en wat er op korte termijn te gebeuren staat rond Stephen King.

OPMERKING redactie: Dit is met opzet wel zo Peter, omdat we graag weten hoeveel fans ons blad lezen. Sponsors willen namelijk altijd graag weten hoeveel mensen wij bereiken en zo krijgen we weer van die mooie prijzen voor jullie :)

MOVIE MISTAKES

Ken je het? Je zit een film te kijken en je denkt: hier gaat iets mis...

Door: Mim

Nou, dat gebeurt vaker dan wij weten of denken.

Een voorbeeld: de acteur staat voor de spiegel, en in de spiegel zie je de hele cameracrew staan.

Op deze pagina nemen wij je mee op zoek naar de fouten in verfilmingen van Stephen King verhalen. Misschien heb je ze zelf al ontdekt? Of misschien ga je nu juist de film nog eens kijken om te kijken of jij hetzelfde foutje ziet. Er is veel te ontdekken, kom ga met ons mee en duik de film in zoals je misschien nog nooit hebt gedaan...

AANTAL
FOUTEN
10

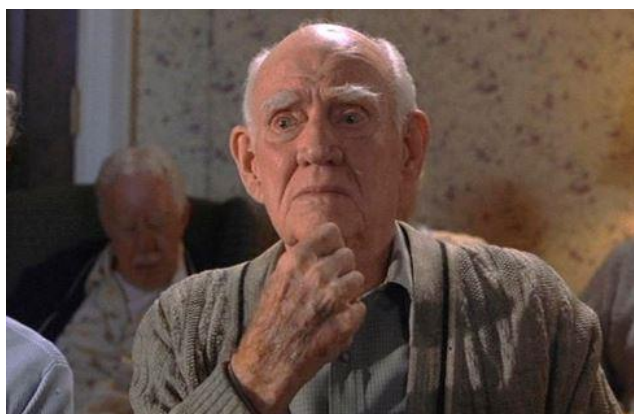
THE GREEN MILE

Korte inhoud van de film:

Paul Edgecomb werkt als gevangenisbewaarder in de Cold Mountain gevangenis in de jaren dertig. Hij is hoofd van 'Death Row' waar een aantal ter dood veroordeelden wacht op hun executie. Veel gevangenen zijn al samen met hem over de zogenaamde Groene Mijl gelopen. Dit is het stukje groene linoleum waarover de gevangenen moeten lopen van hun cel naar de elektrische stoel. Maar nog nooit eerder heeft Paul te maken gehad met zo'n speciale gevangene als John Coffey. John is een grote, breedgeschouderde man die veroordeeld is voor de brute moord op twee jonge meisjes. Zijn zachtaardige karakter en mysterieuze gave staan in schril contrast met zijn enorme postuur. Wanneer zich een aantal wonderlijke gebeurtenissen voordoet op De Groene Mijl, raakt Paul Edgecomb er steeds meer van overtuigd dat John Coffey wel eens onschuldig zou kunnen zijn.

- De papieren geven als datum van de executie aan 10 Juli 1935. Aan het eind van de film kun je zien dat Paul en John een film kijken met de naam Top Hat. Die film is uitgekomen op 29 augustus 1935, dus dat zij deze film voor de executie bekeken is niet mogelijk.
- Tom Hanks verwijst naar een Intensive Care Unit. Al waren er in die tijd wel al artsen die hun ziekste patiënten apart legden, toch was de term Intensive Care in de jaren '30 nog niet in gebruik.
- De film speelt zich af in 1935 in Louisiana, en alle executies zijn elektrocuties. Feit is echter dat elektrocuties zoals deze in deze staat niet voor 1941 zijn uitgevoerd.
- Als Paul terugkomt van de dokter vraagt zijn vrouw wat de dokter zei. Zijn antwoord: "...gobbledygook mostly." Het probleem is dat het woord gobbledygook niet opgenomen was in de taal tot ergens in 1944, terwijl de film zich in 1935 afspeelt.
- Zodra William (Wild Bill) Wharton Brutal's gezicht onderspuugt met zijn chocoladekoek, zie je dat de smurrie op zijn shirt, stropdas, revers en op de rechterschouder van zijn jas zijn belandt. In de volgende scène, waarin Brutal en Paul Wild Bill in de isoleer gooien, is opeens de rechterschouder van zijn jas compleet schoon, terwijl het nog wel op de rest van de plekken zit.

- VERVOLG - THE GREEN MILE

Door: Mim

- Als de mannen Percy's mond dicht tapen voordat ze hem in de isoleercel zetten, is de zakdoek deels uit zijn mond en komt de tape daaraan vast. Zodra ze Percy weer bevrijden is de zakdoek veranderd van plek. Dat is in principe niet mogelijk omdat hij zijn dwangbuis aanheeft en dus niet zijn handen vrij heeft om de zakdoek te verplaatsen.

- Net voordat John Coffey word geëxecuteerd, zit hij op zijn stoel in zijn cel. Zodra hij opstaat, zie je hem zijn been op een platform zetten. Dit platform werd gebruikt om hem een stuk groter te laten lijken dan dat hij eigenlijk was.
- De bewakers nemen John mee om de Fred Astaire film (Top Hat) te zien. John zit daar zo ongeveer aan de rechterkant van het midden van de zaal en we zien John helemaal wegzwijmelen bij de film. Paul zit een rij daarachter in het midden van de zaal en het licht van de projector schijnt precies over het midden van Pauls hoofd. Zodra we John een moment later in beeld zien en hij zegt "They' s just like angels", is het projectorlicht recht achter John, zodat het lijkt dat hij een halo om zijn hoofd heeft. Dit zou alleen kunnen als hij is verplaatst naar een stoel in het midden van de zaal.
- Op het moment dat John eerst in de slaapkamer stapt bij Melinda, is te zien dat haar nachtjapon ter hoogte van haar dij zit. In het volgende shot zit hij tot over haar knieën.
- Roll on 1 betekent eigenlijk dat de generator volledig aan gaat. Op dat moment gaan de lampjes die bovenop de machine zitten allemaal aan. Alleen op het moment dat Del wordt geëxecuteerd, zien we een beeld van de zijkant van Brutus en zie je dat alle lampjes al aan zijn zonder dat Percy Roll on 1 heeft gezegd.

Michael Clarke Duncan 10 december 1957 - 3 september 2012

9+

BOEKRECENSIE

Over zijn Lijk - James Herbert

door Chrissy

Oorspronkelijke
titel:

Nobody true

Uitgever:

Suspense Publishing

Jaar van uitgifte:

2015

Aantal pagina's:

384

ISBN:

paperback:

9789088530340

E-book:

9789088530357

Link/urls:

[uitgeverij](#)

Een nieuw boek van James Herbert? Dat is lang geleden! Hoe dat komt? Dat zal ik je vertellen. Suspense Publishing (uitgeverij) brengt de serie Vintage Mystery. Hierin wordt werk van succesvolle schrijvers uit het buitenland uitgegeven dat nog niet eerder in het Nederlands is vertaald. Eerder verscheen daarin het boek Dubbelziel van David Ambrose, en nu is het de beurt aan Nobody True van James Herbert, dat in Engeland in 2006 het licht al zag, maar om mij onbekende redenen nooit bij een uitgeverij hier is verschenen.

In de jaren '80 was James Herbert ongekend populair. Hij werd vaak genoemd in het rijtje invloedrijke thrillerschrijvers, waartoe ook Stephen King en Dean Koontz behoren. Van zijn 24 boeken zijn er erg veel verfilmd; meest bekend is Rats/Ratten (verfilmd als The Rats, over gemuteerde vleesetende ratten die Londen overnemen). In meer dan

dertig talen uitgegeven, worden zijn boeken geprezen als klassiekers in het thriller/horror-genre en zijn er meer dan vijftig miljoen exemplaren verkocht. James overleed in maart 2013 op 69-jarige leeftijd.

Het boek is geschreven in de ik-vorm, en wordt verteld door een man die wordt vermoord, net terwijl zijn geest zijn lichaam had verlaten in een buitenlichamelijke droom. Hij was er dus niet bij toen hij doodging, vindt zijn lichaam totaal verminkt terug en kan zich niet bedenken waarom hij is vermoord, en al helemaal niet door wie. De man is James True, ook wel Jim genoemd. Hij is getrouwd met Andrea en ze hebben samen een dochtertje. Hij heeft samen met zijn vriend Olivier een eigen reclamebedrijfje dat steeds succesvoller wordt, waardoor ze steeds verder konden uitbreiden. Oliver en James hebben net voor het weekend een hotelkamer geboekt om uitgebreid te kunnen brainstormen over een nieuw account. Maar Oliver en Sydney (administratief hoofd) zijn er eigenlijk voor om het bedrijf te laten opkopen. En daarmee lijken de problemen te beginnen... want Jim wil er niks van weten.

Het is ontzettend goed geschreven (vertaald) en pakt je ook direct vanaf de eerste bladzij, die begint met 'Ik was er niet bij toen ik doodging. Echt, ik was er niet. En het was een schok om mijn lichaam dood aan te treffen. Verdomd, ik was verbijsterd, verloren, snapte geen moer van wat er was gebeurd.' En op diezelfde pagina: '... ik zal je meenemen in een verhaal over liefde, moord, verraad en ontdekkingen, niet allemaal per se slecht. Het begon met een hete aardappel'. En daarmee had het boek op de eerste bladzijde al mijn aandacht opgeëist.

Het is echt een spannend verhaal dat je in één ruk uitleest. Wat heeft een hete aardappel te maken met moord, liefde en verraad? Ik was direct nieuwsgierig. De stijl is echt James Herbert. Ik heb vroeger diverse van zijn boeken gelezen, maar vind dit absoluut het beste (voor zover ik me zijn eerdere boeken kan herinneren). Door de manier waarop wordt verteld in de ik-vorm voelt het soms heel echt, heel dichtbij, alsof je het aan kunt raken. Geweldig! De vaart zit er vanaf het begin al in, en Jim probeert er als onzichtbare geest echt alles aan te doen om zijn moordenaar te vinden. Het brengt hem waar hij nog nooit is geweest, en er gebeuren dingen waar hij zelfs nog nooit aan heeft gedacht. Hij ontdekt veel dingen die hij niet eerder wist over zijn vrouw, zakenpartner en een seriemoordenaar en het wordt alleen maar spannender. Herbert overtreft zichzelf in dit boek. De emoties zijn mooi omschreven; zijn gevecht om wat er gebeurd is te verwerken, hoe hij bij zijn vrouw en kind gaat 'spoken' om te zien hoe het met hen gaat: precies wat je zelf zou doen als dit zou kunnen na je dood en je hebt het gevoel of je er bij bent bij wat hij beleeft en voelt echt met hem mee. Zijn onmacht om echt iets te kunnen doen... Dat is knap voor een dode, toch? Dit is een boek dat je gelezen moet hebben als je van intriges, spanning, geesten, thrillers en knappe plots houdt. En dat doe je, want je bent fan van Stephen King, toch?!

De Vallei—John Renehan

door Marco

Oorspronkelijke**titel:**

The Valley

Uitgever:

Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:

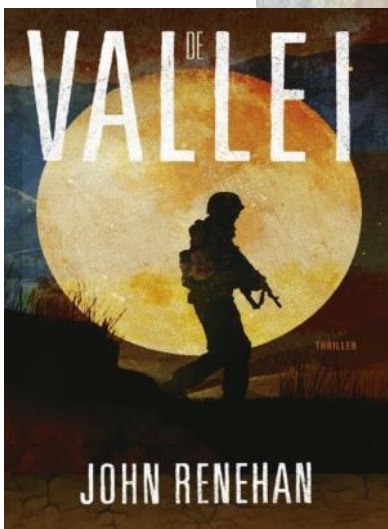
2015

Aantal pagina's:

411

ISBN:

9789024567331

Link/urls:[Auteurspagina](#)[Uitgeverij](#)

Luitenant Black is een bureau-officier, die allerlei administratieve klussen doet in een Amerikaanse compound ten tijde van de war on terror in Afghanistan. Zijn tijd om het veld in te worden gestuurd lijkt voorbij, tot grote frustratie van Black zelf. Dan wordt hij ook nog eens opgezadeld met een hondenklus, namelijk een standaardonderzoek instellen naar een schietincident in een verafgelegen post van het leger waar de hogere officieren hun neus voor ophalen. Black wordt naar een plek gestuurd die bekend staat als 'de Vallei', de meest afgelegen post van het leger die vlak bij de grens van Pakistan ligt, en waar een sluiproute is voor de Taliban. Black krijgt links en rechts allemaal vage verhalen te horen over de Vallei. Dat het omgeven zou zijn met mysterie en mythes, dat het een post betreft waar het daar gelegerde peloton op zijn tandvlees een onverdedigbaar stuk land probeert te verdedigen en de waanzin nabij schijnt te zijn. Zijn aankomst na een lange, taaie rit is allesbehalve vriendelijk. In de donkerte van de Vallei weet Black direct waar hij aan toe is: hij zal hier niet met open armen worden ontvangen, laat staan dat hij alle medewerking zal krijgen van het peloton. Dit wordt geleid door Luitenant Pistone, die bij aankomst van het konvooi zelf mee teruggaat. Black krijgt te maken met twee onderofficieren die in de Vallei de scepter zwaaien, Sergeants Caine en Merrick, waarvan de laatste het eigenlijke bevel voert over het peloton. Al snel ervaart Black de weerstand van de jongens om mee te werken aan het onderzoek aan den lijve. De soldaten geven antwoord op zijn vragen, maar minimaal en met een minachtende jij-hebt-hier-niets-te-zoeken-houding. Vooral de twee sergeants doen er alles aan om Black te laten merken dat hij de verkeerde man op de verkeerde plaats is en dat hij maar beter niet in de weg kan staan bij het werk van het peloton. Black laat zich niet zo snel uit het veld slaan en gaat onverstoord door met zijn onderzoek. Hoe meer hij te weten komt, hoe meer onduidelijkheden en nieuwe vragen zich aandienen. Het besef rijst bij Black dat er hier meer aan de hand is dan alleen een lullig schietincident. Zijn komst blijkt het fragiele evenwicht in de regio te verstoren en vormt het begin van een reeks licht ontvlambare gebeurtenissen.

Het is goed te merken dat dit boek over militairen in Afghanistan geschreven is door een ex-militair. Hoewel Renehan zich in zijn dankwoord enigszins verontschuldigt voor het vereenvoudigen van legerjargon, is het voor de leek een goed te volgen boek. Sterker, je krijgt een scherp en rauw beeld van hoe het er aan toe kan gaan in een oorlogssituatie, waar de omstandigheden om je staande te houden erg zwaar zijn. De omgang van de militairen onderling die op een godvergeten stuk aarde hun werk doen en de invloed die dat heeft op hun gemoed, worden uitstekend door Renehan in beeld gebracht. Hij weet een claustrofobische en grimmige sfeer op te roepen, door zijn beschrijvingen van hoe de post is opgebouwd en hoe de omgeving eruit ziet. Denk aan mistroostig weer, mistige bergflanken, de altijd aanwezige kans om gegrepen te worden door een sniper. Dit is een sterk punt van het boek, dat ten volste door Renehan wordt benut. Tel daarbij op de geheimen die de Vallei met zich meebrengt en je zit geheid vastgebeiteld in je favoriete leesstoel. Black wordt door het aanwezige peloton met weinig egards behandeld, ze zien hem eerder als een lastpak en een papiervreter die zijn neus in andermans zaken steekt. De diverse confrontaties met de twee sergeants, die lang niet het achterste van hun tong laten zien, zijn een lust om te lezen. Zij zijn de baas in hun compound ondanks dat Black een hogere rang heeft, maar Black laat in de loop van het verhaal zien dat hij genoeg peper in zijn reet heeft om de twee tegengas te geven.

Het verhaal moet even op gang komen, maar eenmaal aangekomen in de Vallei word je als vanzelf meegesleept in het verhaal alsof je zelf aanwezig bent op die troosteloze aan-het-eind-van-de-wereld-plek. Renehan weet de spanning continu op een hoog niveau te houden, waardoor het lastig is om het boek terzijde te schuiven om een boodschap te doen. Het is daarnaast een dijk van een thriller, want de Vallei herbergt veel meer geheimen dan Black aanvankelijk denkt. Als lezer doe je fanatiek mee om de mysteries te ontrafelen die zich in de nevelen van de Vallei ophouden. Een uitstekend debuut wat mij betreft en het lijkt een schot in de roos te zijn om het leger als onderwerp te kiezen. Een thrillerverhaal in de advocatenwereld had natuurlijk ook gekund, maar daar zijn er al veel meer verhalen over geschreven. Deze oorlogsthiller is zeer oorspronkelijk en levert een beklemmend en benauwend gevoel op dat nog nazindert nadat de kruitdampen zijn opgetrokken.

John Renehan schrijft met *De Vallei* zijn debuut. Hij heeft als eerste artillerieofficier gediend in Irak en is nu advocaat.

8+

BOEKRECENSIE

Het blauwe Labyrint—Preston & Child

door Chrissy

Oorspronkelijke titel:

Blue labyrinth

Uitgever:

Luitingh Sijthoff

Jaar van uitgifte:

2015

Aantal pagina's:

368

ISBN:**paperback:**

9789024566914

Link/urls:[uitgeverij](#)[Lees hier het](#)[eerste hoofdstuk.](#)

Wat heerlijk dat het duo Preston & Child nog steeds doorschrijft aan de boeken met agent Pendergast in de hoofdrol. Dit boek is namelijk het laatste nieuwe in de serie Pendergast, de rare FBI-agent die zijn eigen gang gaat, altijd bleek ziet en in een zwart pak rondloopt en de meest vreemde mysteries weet op te lossen.

Dit keer treft Aloysius Pendergast zijn bloedeigen zoon Alban dood aan tegen zijn voordeur. Waarom hij daar is neergezet is onbekend, en de enige aanwijzing is een brok turkoois in de maag van het slachtoffer. Pendergast gaat natuurlijk op onderzoek uit en dat brengt hem naar een verlaten mijn en op een ontdekkingsreis diep door de sinistere geschiedenis van zijn eigen familie. Pendergast wordt slachtoffer van een onbekende kwade genius, die zint op wraak vanwege een gebeurtenis uit het verre verleden. Hij wordt het doelwit van een gruwelijk slim complot dat uiteindelijk maar op één manier kan eindigen: met zijn dood.

Pendergast is geschokt door de dood van zijn eigen zoon, die hij het laatst enkele jaren geleden heeft gezien terwijl deze het oerwoud in verdween. Ze zijn niet als vrienden uit elkaar gegaan. Hij wordt betrokken bij een krankzinnige moordenaar, die de wijze waarop de voorouders van Pendergast hun geld hebben verdiend, afkeurt omdat daarbij zijn eigen voorouders zijn gedood. Constance, de pleegdochter van Pendergast (die nog altijd verliefd op hem is) heeft al eerder gegraven in het verleden van de familie Pendergast en weet te vertellen dat een bepaald elixer, gebrouwen door een van de voorouders, dodelijk bleek te zijn. Dan begint een race tegen de klok om erachter te komen wie de persoon is die Alban heeft vermoord, Pendergast inmiddels heeft besmet en of er een tegenmedicijn te vinden is.

Het is weer een echte Pendergast thriller, alhoewel Constance dit keer een veel grotere rol heeft gekregen. Prima leesvoer dat je achter elkaar kunt doorlezen, dat is de schrijfstijl van dit duo nu eenmaal, maar toch ook wel erg voorspelbaar dit keer. Je weet al ver van te voren dat ze het tegenmedicijn gaan vinden en Pendergast het overleeft. Dat is wel jammer, maar door de kleine plot-twists die zijn verweven is het boek toch wel spannend genoeg om te blijven lezen.

Pendergast zelf is en blijft een vaag figuur. Ondanks dat hij stervende is lees je niets over zijn emoties. Het duo heeft in plaats daarvan ervoor gekozen om hem een aantal keren met de grootste inspanning uit zijn terminale ziekbed te laten opstaan om het onmogelijke voor elkaar te krijgen om zijn vrienden verder op weg te helpen bij het oplossen van het raadsel, of te redden van moordenaars. Helaas is dat toch wel een erg ongelofwaardige oplossing...

Er wordt goed (en voorspelbaar) naar het einde toe gewerkt, maar dan wordt het toch in de epiloog maar een beetje afgeraffeld. Ligt Pendergast in het één-na-laatste hoofdstuk nog steeds beetje bij beetje dood te gaan, terwijl dokters en verpleegkundigen proberen te voorkomen dat hij door een van zijn vrienden het gevonden tegenmedicijn toegediend krijgt, op de volgende pagina huppelt hij alweer vrolijk rond. Net even te gemakkelijk naar mijn smaak... Het boek las als een trein, en als Pendergast-fan wil je toch steeds weer weten wat hij nu weer uitspookt. Maar... er zijn eerder toch echt al veel sterkere Pendergast-verhalen geschreven door het duo. Hopelijk weten ze die spanning met de puntjes op de i dan in het volgende boek weer terug te pakken.... Toch is het boek goed voor een aantal erg prettige leesuren!

De Eeuwige Bron van Ayn Rand

door Marco

Oorspronkelijke titel:

The Fountainhead

Uitgever:

Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:

1943/2014

Aantal pagina's:

724

ISBN:

9789021015521

Link/urls:

[Uitgeverij](#)

Het kan nooit kwaad om bij tijd en wijle een andere deur van de oneindige boekentoren te openen. Soms kies je zelf voor die onbekende deur, soms wordt je er door iemand anders op gewezen. Zo kwam De Eeuwige Bron in mijn bezit. Een roman die al meer dan 70 jaar wordt gelezen en nog steeds wordt uitgegeven is op zijn minst opmerkelijk te noemen in een tijd waar de houdbaarheidsdatum van boeken steeds korter lijkt te worden. Een boek waarvan velen zeggen: het heeft mijn leven veranderd. Dat kan. Het wekt wel verwachtingen, maar ik wilde dat zelf eens ondervinden.

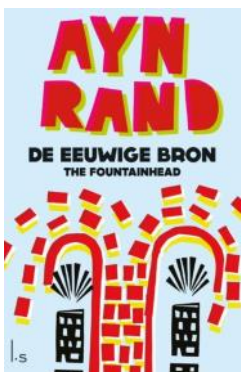
Hoofdpersoon in De Eeuwige Bron is de eigenzinnige en briljante architect Howard Roark. Hij weigert categorisch concessies te doen aan zijn ontwerpen, ongeacht wat de wens van de opdrachtgever is. Roark heeft een broertje dood aan de gevestigde orde, die bepaalt wat esthetisch wel en niet verantwoord is. Hij blijft zijn eigen visie trouw, ookal moet hij daar veel voor opofferen. Dit begint al tijdens zijn studententijd, waarin hij samen met zijn vriend en studiegenoot Peter Keating aan een gerenommeerde academie studeert. Roark levert een ontwerp in dat niet voldoet aan de geldende normen van de academie. Hij krijgt een kans om zijn eigenzinnig ontwerp aan te passen maar weigert dit en wordt vervolgens van de opleiding verwijderd. Peter Keating gaat mee in de heersende normen en studeert met lof af. Keating krijgt een baan bij het fameuze architectenbureau van Guy Francon, Roark zoekt zijn heil bij de eigenzinnige architect Henry Cameron, die door zijn onorthodoxe ideeën uitgekotst is door het gilde en een leven in de donkere nissen van de architectuurwereld leidt. Keating sluit in zijn carrière compromissen, sluit zich aan bij de gevestigde orde door in vooraanstaande commissies te zitten, om zo een naam en prestige op te bouwen. Roark hobbelt van de ene opdrachtgever naar de andere, vaak met een afwijzing tot gevolg omdat Roark niet tegemoet wil komen aan de wensen van zijn klanten. Om toch in zijn onderhoud te voorzien, gaat hij in een steengroeve werken, waar hij Dominique, de dochter van Guy Francon ontmoet. Er ontstaat een curieuze liefdesrelatie tussen de twee, die in de rest van het boek een prominente rol blijft spelen en verder verdiept wordt. Er spelen nog twee karakters een belangrijke rol in het verhaal. Ellsworth M. Toohey is een invloedrijk en populair kunstcriticus, die de carrière van elke architect kan maken en breken in zijn veelgelezen columns. Gail Wynand is de mediaticoon, die een krantenimperium heeft opgebouwd en eigenaar is van de Banner, de krant waarvoor Toohey zijn columns schrijft.

De Eeuwige Bron is een rijk boek dat meerdere lagen bevat. Het een inkijkje in de architectenwereld van de jaren dertig van de vorige eeuw. Maar de personages en hun motieven staan centraal. Kortgezegd gaat het Roark om het tot werkelijkheid laten brengen van zijn visie, waar Keating leeft voor het applaus van anderen. Het is duidelijk dat Roark degene is die trouw aan zichzelf en zijn ideeën blijft en de consequenties daarvan onvoorwaardelijk accepteert, terwijl Keating zich conformeert aan de geldende moraal, en zijn eigen ik daardoor verloochent. Het gaat over de 'tweedehands mens', het type dat niet uitgaat van zijn eigen denkbeelden en daar onvoorwaardelijk voor staat, maar enkel bestaat bij de gratie en waardering van anderen. Het boek staat er bol van. De sympathie gaat vrij snel naar Howard Roark. Wie belooft zichzelf niet plechtig om trouw aan jezelf te blijven? Je hoofd fier in de lucht te houden, ondanks alle afwijzing, bespottende en hooggelach? Nee, dan Peter Keating, bij wie ik een soort van medelijden ging voelen. Je bent geneigd te denken: wat een zielig mannetje eigenlijk. Na het lezen van het boek blijkt wel hoe zielig. Maar hoe sterk moet je zijn om trouw aan jezelf te blijven? Meer dan eens wil je Howard Roark toeschreeuwen: neem die opdracht nu eens aan man!, wat menig vertrouweling van Roark ook daadwerkelijk doet. Maar Roark gaat zijn eigen gang, niet gehinderd door welke heersende opvatting over wat al dan niet mooi is. Dat hem dit niet in dank af wordt genomen, blijkt wel uit de kruistocht van de gevestigde orde die tegen hem wordt opgezet.

Ookal is Roark de hoofdpersoon en Keating zijn tegenpool, de karakters van Ellsworth M. Toohey, Gail Wynand en Dominique Francon zijn onmisbaar voor de ontwikkeling van de twee heren en voor het verloop van het verhaal. Toohey, die een dubieuze, ambigue rol speelt in de carrière van de twee architecten, en wiens motieven soms lastig te doorgronden zijn. Wynand leren we kennen als een machtige mediaticoon, die alleen liefde heeft leren kennen in de vorm van liefde voor macht, maar ook daar uiteindelijk zijn beperkingen in tegenkomt. En wat is nu precies de rol van Dominique Francon? Wat zijn haar motieven, aan wie of wat is zij trouw?

Ik zal er niet om heen draaien: de Eeuwige bron is geen weglezertje. Het bij vlagen een lastig te lezen boek. Het zit vol met abstracte voorstellingen, filosofische ideeën en gedachtegangen. Gelukkig wordt het verweven in een verhaal dat staat als een huis, voldoende afgewisseld met heldere en scherpe dialogen. Vooral de eenvoud van Roarks uitspraken vallen hier op. En het hoeft niet te verbazen dat het boek je tot denken zet. Of je het nu eens bent met de gedachtegang die Ayn Rand in dit boek uitdraagt of niet. Uiteindelijk is Howard Roark dé reden om dit boek te gaan lezen. Los van al die mensen die beweren dat het hun leven heeft veranderd. Dat is dik aangezet, en ik zou zover niet willen gaan. Alsof je het licht hebt gezien. Nee, het is een indrukwekkende roman, zowel in omvang als in diepgang. Dat ik daarbij misschien niet alles heb kunnen doorgronden, neem ik voor lief. Het was de moeite meer dan waard.

Ayn Rand (1905-1982), geboren te Sint-Petersburg, is een invloedrijke filosofe die als opgroeiend meisje de negatieve kanten van de Russische revolutie ondervond. Ze emigreerde na haar afstuderen naar Amerika, waar in haar ogen het individu zichzelf kan zijn. Daar schreef ze de eeuwige bron, het boek waar ze wereldberoemd mee werd. Ze keurde het communisme af en ontwikkelde haar eigen filosofie, dat ze objectivisme noemt.

L'homme qui aimait les fleurs

door Danny

Regie:

Benjamin Sibioude

Genre:

Thriller

Cast:François Ezrati...
L'hommeMarianne Soumoy...
JuliaHervé A. Colombel...
Le fleuristePerrine Bolart...
La femme**Film gebaseerd op:**Afspraak met Norma
(uit: De Satanskin-
deren)**Jaar van uitgifte:**
2015**Speelduur:**

14 min 30 sec.

Over de film:

De film begint met het wakker worden van een charmante jonge man. Vervolgens loopt hij vanaf zijn slaapkamer de trap af, waar hij zijn vriendin tegenkomt. Zij is al enige tijd wakker, en trekt enigszins gehaast haar jas aan. Vervolgens verlaat zij het appartement, en blijft de man met een verliefde blik achter.

De man vertrekt zelf ook naar het centrum, waar hij een bloemenwinkel binnengaat. Daar koopt hij een mooi boeket voor zijn grote liefde. Veel voorbijgangers kijken vol verwondering naar de man, aan wie de liefde voor zijn vriendin duidelijk af te lezen is. Dan ziet hij in een klein steegje een aantrekkelijke blondine met een rode rok. Hij haast zich achter haar aan om het boeket aan haar te overhandigen. Terwijl zij stamelt dat hij vast de verkeerde persoon voor zich heeft, trekt de man een mes uit zijn zak en steekt de jongedame neer.

's Avonds keert de man terug in zijn appartement, waar zijn vriendin hem al staat op te wachten. Maar dan blijkt dat de man een groot geheim met zich mee draagt.

Mijn mening:

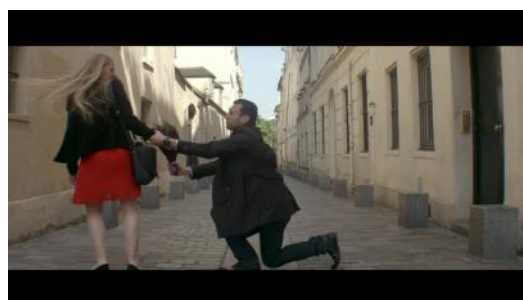
Onlangs hadden we ook al een recensie van een dollarbaby die gebaseerd was op het verhaal 'Afspraak met Norma'. Het is dan ook een redelijk eenvoudig verhaal, met een twist die je – als je het verhaal niet kent – niet direct zult zien aankomen. Maar de Franse regisseur Benjamin Sibioude heeft het verhaal zelf nog een extra draai gegeven, waardoor zelfs de doorgewinterde King-fan een verrassend einde voorgeschoteld krijgt. Dit einde past precies bij het verhaal, dus het is zeker een waardevolle toevoeging.

De film ziet er professioneel uit. Er wordt goed gewerkt met de belichting, de camerashots ogen verzorgd, en de acteurs zijn uitstekend gecast. Het begin en einde van de film wijken af van Kings verhaal, maar verder blijft de regisseur redelijk trouw aan de brontekst. De kleine aanpassingen die hij heeft gedaan, trekken het verhaal naar de huidige tijd; daar is dus niks mis mee.

De lengte van de film is precies goed; geen moment heb ik me verveeld tijdens de film. Met wat handigheidjes houdt de film je op het puntje van je stoel.

Al met al een prima verfilming van Kings verhaal, waar erg weinig op aan te merken is.

The Remaining

door Jeroen

Regie:

Casey La Scala

Genre:

Horror / Religie

Cast:

Johnny Pacar,
Shaun Sipos, Bryan
Dechart en an-
deren

Film gebaseerd

op:

Openbaringen uit
de Bijbel

Jaar van uitgifte:

2014

Speelduur:

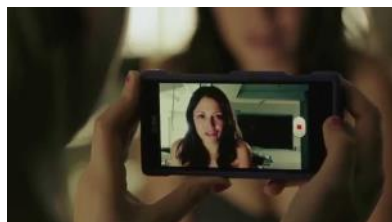
88 minuten

gaat naar een oorzaak voor het gebeuren, maakt een leger van afzichtelijke demonische wezens zich klaar voor een algehele vernietiging van de wereld.

The Remaining is een film die zich afspeelt op de trouwdag van het jonge stelletje Dan en Skylar. Ze zijn net in het huwelijksbootje gestapt. Wat de mooiste dag van hun leven had moeten worden, verandert echter al snel in een verschrikkelijke nachtmerrie als plotseling een groot aantal van de bruiloftsgasten dood neervalt en de wereld wordt getroffen door catastrofafe gebeurtenissen van Bijbelse proporties.

Terwijl de wereld om hen heen lijkt in te storten, moeten Dan en Skylar samen met hun vrienden op zoek naar een veilig heenkomen om de helse/hemelse plagen te overleven. Terwijl de hechte vrienden-

groep op zoek gaat naar een oorzaak voor het gebeuren, maakt een leger van afzichtelijke demonische wezens zich klaar voor een algehele vernietiging van de wereld. De regisseur heeft zich duidelijk laten inspireren door de verhalen in het Bijbelboek Openbaringen, waarin de totale ondergang van de mensheid wordt aangekondigd. De eerste beelden van deze film doen me wel heel even aan de horrorfilm *Rec3* denken, maar als de rampspoed in deze film begint toe te slaan is er geen vergelijk meer met deze zombiefilm.

The Remaining maakt gebruik van het 'found footage'-principe. Tenslotte kan bijna iedereen met zijn mobiel filmen en dat gebeurt dan ook regelmatig in deze film. *The Remaining* is zeker spraakmakend. Het Bijbelse thema ligt er nogal dik bovenop en zal zeker voor mensen die iets minder de bijbel volgen in hun dagelijks leven te nadrukkelijk aanwezig zijn. Ben je in staat om daar doorheen te prikken, dan wacht je een prima bovennatuurlijke thriller met de nodige spanning en vermaak.

De film moet het niet hebben van de special-effects maar meer van de opbouw van de spanning en het verhaal. Dit is helaas niet overal even sterk. Al met al een vermakelijke film met een happy end met een twist.....

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

Anthonie Holslag is een schrijver die je hopelijk wel kent van een van onze Fanclubdagen. Hij is geboren in Amsterdam, heeft gewoond in de Verenigde Staten en is afgestudeerd in Culturele Antropologie. Hij werkt aan de Universiteit van Amsterdam. Zijn laatste boek is Een bloedovergoten dageraad; korte verhalen waar je gruwelijk kippenvel van krijgt als je ze leest. Hij stelde dit verhaal beschikbaar, speciaal voor deze zomereditie van Kings Things, en daar zijn we blij mee! Onze Martine maakte er weer prachtige illustraties bij. We wensen je tijdens ons zomerreces dan ook heel veel leesplezier!

VERBODEN TE BETREDEN

Zodra ze over de ketting waren gestapt, wisten ze dat ze een fout hadden gemaakt. De grond voelde anders. De lucht voelde anders. Eline greep hem onmiddellijk bij zijn arm vast.

Misschien had de ontbinding, echter, zich allang daarvoor ingezet.

‘Voel je het ook?’ vroeg ze.

Hij knikte.

De lucht was beklemmend.

Ze stonden nog achter het houten bordje dat aan de ketting zwierde.

“**VERBODEN TE BETREDEN**” stond erop, toch waren ze zonder na te denken over het bordje en de ketting heen gestapt en waren ze drie stappen verder gelopen. Waarom? vroeg hij zich nu af, terwijl de grond onder zijn sandalen wegzakte. De natte aarde sijpelde tussen zijn tenen door. Waarom waren ze, zonder überhaupt een discussie te voeren, of zelfs twee keer na te denken of te overleggen, op het verboden terrein gegaan? Misschien omdat het een hekje van niets was? Misschien omdat de waarschuwing overbodig had geleken? Hij herinnerde zich vaag dat de dennenbomen aan de andere kant van het hekje op een andere manier groen waren geweest; jeugdiger, jonger, voller dan alle andere dennenbomen erom heen.

En dat hij zonder er verder bij na te denken Eline naar het hekje had geleid. Hij wist niet eens of ze doorhad dat ze nu op verboden terrein stonden. Hij had vanaf het begin van deze wandeling de leiding genomen.

Nu keek ze wel achter zich en zag het houten bordje zwieren.

‘Privéterrein?’ vroeg ze.

Eric haalde zijn schouders op. Hij wist het niet. Hij keek op de kaart, maar zag dat dit pad niet op de kaart stond aangegeven. Dat was niet nieuw, dat kwam vaker voor met dit soort wandelroutes. Wat wel nieuw was, was dat de atmosfeer veranderde. Dat de lucht plotseling dikker en stroperiger leek. Er waren geen wolken voor de zon geschoven, toch had alles plotseling een andere en meer paarsachtige kleur.

Eline voelde het ook, want ze trok onbewust haar mouwen naar beneden en sloeg haar armen om haar lichaam heen. Ze had kippenvel op haar blote benen. Haar korte spijkerbroek en sandalen zagen er plotseling te licht en te luchtig uit.

Waarom was de grond zo vochtig, dacht hij zijdelings. Het had gisternacht niet geregend. Het had weken niet geregend. Het was de heetste zomer in jaren geweest. Verzengend heet. Toch was de grond hier drassig.

‘Waar zijn we?’ Er klonk paniek in haar stem en hij keek opnieuw op de kaart. Voor hem waren nog steeds de jonge groene dennenbomen. *Zuiver groen*, had hij vijf minuten geleden nog gedacht. Maar waar ze hiervoor straalden, waren de schaduwen tussen de bomen nu dieper, waardoor ze nu niet alleen straalden, maar ook vibreerden, alsof de rest - de grond, de stam, de ketting, de lucht - grauwer werd; alsof alleen de dennenbomen bestonden en uit een kleurrijk decor waren gesneden.

Alleen de dennenbomen leken driedimensionaal.

‘Ik denk...,’ zei hij en hij draaide de kaart om. Voor het eerst in zijn leven had hij alle gevoel van richting verloren. Welke kant hij de kaart ook opdraaide, linksom, rechtsom, ondersteboven, de paden leken niets meer dan een wirwar van kleuren, die onafhankelijk en totaal door elkaar waren aangebracht.

Hij was een ervaren wandelaar. Ze waren beiden ervaren wandelaars in verschillende soorten gebieden. En ze hadden tientallen van dit soort wandelroutes gelopen, toch leek het alsof hij voor het eerst zo’n wandelkaart in zijn handen had.

‘Eric?’ zei Eline, terwijl ze hem opnieuw bij de arm greep.

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

‘Ik kom eraan, ik kom eraan,’ snauwde hij onbedoeld, terwijl hij de kaart opnieuw draaide. Volgden ze nu de blauwe of de rode route? Hij wist het niet meer, hoewel ze nu al meer dan vier uur de route hadden gevolgd.

‘Eric?’ En toen hoorde hij iets anders in haar stem. Geen vraag maar angst, dus keek hij op en zag hoe zij naar achteren keek. Ze staaarde naar het bordje dat ongetwijfeld nog steeds onder de ketting zwierde. Alleen hoorde hij de knarsende scharnieren niet meer. Er was een vreemde stilte naar beneden gedaald.

Een ongewone stilte. Een dikke stilte. Niet de dagelijkse stilte waarin het fluisteren van bomen of het kwetteren van vogels op de achtergrond aanwezig was. Dus draaide hij zich ook om.

De ketting was weg. Het bordje was weg. Daarvoor in de plaats zag hij een donkere nevel die vanachter de ketting uit de grond opsteeg en met zijn vingers naar beneden reikte. Het was alsof de ketting en het bordje aan het oog werden onttrokken. Het landschap achter de ketting was een bewegende en kolkende grijze mist.

Onwillekeurig deden Eline en hij een stap naar achteren. De grond sopte onder hun zolen.

‘Kun je me vertellen,’ vroeg ze, en haar nagels klauwden nu in zijn bovenarm, ‘wat dat verdomme is?’

Hij schudde zijn hoofd, hoewel de nevel een herinnering in hem losmaakte. Bruine stenen. Eline en hij die bovenaan een berg in Schotland stonden. De lucht was blauw geweest, totdat de ze de top hadden bereikt. *De oude vrouw* heette de top, omdat het bruine gesteente de vorm van een gezicht had. Binnen enkele seconden waren er zwarte rookpluimen over de rand van *De oude vrouw* ver-

schenen en was de temperatuur naar 5 graden gezakt. Hij herinnerde zich vaag hoe ze snel hun regenjassen uit hun rugzakken hadden gepakt en aangetrokken, en hoe ze plotseling in regen en hagel hadden gestaan. Er was een jongen met hun mee geweest. Een Australiër, die niets ter voorbereiding had meegenomen, en die even paniekerig om zich heen keek voordat hij binnen enkele seconden was doorweekt. Ook daar was de stilte plotseling neergedaald. Een stilte die een schreeuw gevangen hield. Hij herinnerde zich de bange Japanners die hun camera's tegen het plotseling koude weer probeerden te beschermen en hoe de jongen, misschien in een opwelling van baldadigheid en overgave, zijn T-shirt had uitgetrokken en daarna in zijn blote borst en met zijn armen uitgestrekt naar beneden rende, brullend tegen de grauwe hemel. Zijn huid werd door de hagel in een aantal seconden rood gestriemd. Ze waren bang en verrast geweest. En hij herinnerde zich hoe ze om die jongen hadden gelachen.

Ze hadden gelachen omdat hij een ridicule daad had begaan. Maar ze lachten ook omdat hij de stilte en spanning had doorbroken.

Deze nevel leek net zo als op de top bij *De oude vrouw*. Gevuld met vocht.

Hij keek achter de nevel, door de mist, die draaide en zich zo nu en dan in sluiers opende, naar het bos waar ze twee minuten geleden nog hadden gelopen, maar het was alsof hij door een groezelige lens keek. Alles was zwart. Grauw. Kleurloos. Onderwijl kroop de nevel omhoog.

‘Eric.’ Er was nu angst in haar stem. Een bijtende, verterende angst. ‘Wat moeten we doen?’

Hij schudde zijn hoofd. Hij wist het niet. Instinctief stak hij een hand naar voren, maar trok deze onmiddellijk weer terug. De nevel was koud. Ijskoud. Het deed hem aan droog ijs denken. Het soort ijs dat je hand in een seconde deed bevriezen. Dit was meer dan een nevel. Het was tastbaarder. Dit was een bewegende muur.

Het bos achter de nevel was inmiddels verdwenen. De mist was dikker geworden. De nevel had de blauwe hemel bereikt en slokte deze, in grote happen, op.

Er was iets paradoxaal aan dit uitzicht. De blauwe hemel die boven hen scheen en de zwarte bewegende muur voor hen die dezelfde hemel, direct boven het hek, doorkliefde. Het was alsof ze in een zwart gat staarden. Een bewegend en slurpend zwart gat. Een gat dat hongerig was. *Dit is het niets*, dacht hij nog. *Dit is het niets*. En toen hij dit dacht, wist hij voor het eerst wat *ware* duisternis was.

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

Ware duisternis liet niets toe. Ware duisternis leefde, zoals licht leefde. Het ademde en slokte alles op.

‘Ik weet het niet.’ Zijn stem klonk iel en hij liet de kaart en zijn arm langs zijn lichaam glijden. Een angst vulde hem, verstikte hem, een angst die hij niet kon benoemen. Het smaakte naar gal. Hij wees met zijn duim achter zich. ‘Ik denk dat we rechtdoor dienen te gaan. Dan komen we op het hoofdpad terug.’ Hij herinnerde zich vaag dat dit verboden paadje, toen hij er naar keek (met die mooie groene bomen), parallel liep met een rode streep. Hij was er niet zeker van. Hij was nergens meer zeker van. Hij had het gevoel dat de lucht met kleine stukjes lood was gevuld.

Eline voelde het ook, want ze zei: ‘Ik voel me licht en duizelig.’ En toen: ‘Wat is dat?’

Boven hen, in een rechte lijn precies waar het hekje zat, was de duisternis nu compleet. Er was aan de andere kant geen blauwe lucht meer. Er was niets. Duisternis van een onpeilbare hoogte. Ze stapten beiden naar achteren, hun hoofden naar boven gericht, en voelden hoe kleine dennenbomen op kniehoogte langs hun blote schenen schraapten.

De nevel kwam in beweging; met iedere stap die ze deden, brokkelde de grond voor hun af.

Eline had zich nu geheel naar Eric gekeerd. Haar ogen ver opengesperd, witte oogballen die bijna uit hun kassen puilden.

‘Wat is dit Eric? Verdomme! Kun je me vertellen wat dit is?’

Hij keek haar aan. Bestudeerde haar paniekerige gezicht en opende zijn mond om iets te zeggen. Bijna iets onaardigs. Bijna iets waardoor hij haar kon wegduwen. Haar angst kon wegduwen. Haar branderige paniek kon wegduwen. Het stak hem. Beet hem. Waarom moest ze altijd zo afhankelijk zijn? Waarom liet ze hem altijd de leiding nemen? Hij wist het antwoord. *Omdat mannen dat graag doen*, hoorde hij haar in zijn achterhoofd in een ver verleden zeggen. Ver voordat ze hun wandelingen in stilte beoefenden. Ver voordat stilte de norm was. Maar hij slikte de brandende woorden weg en zei, bijna op een jankerige toon, zo merkte hij geërgerd op: ‘Ik weet het ook niet Eline. Vertel jij het me maar.’

Op dat moment draaide hij zich om, rukte zich los uit haar houdgreep en begon rechtdoor te lopen. Hij keek op de kaart, die wirwar van lijnen en kleuren, die chaos, en deed alsof hij wist waar ze naartoe liepen. Alsof de kaart nog een betekenis had. De lijnen duizelden hem, het papier kraakte, de coördinaten en vakken waren nu nietszeggende opsommingen van breedte en lengte. Zelfs het beeldje van het kompas in de rechterhoek kwam hem onbekend voor.

De kaart was een mist. Zijn hoofd was een mist. Hij herinnerde zich vaag dat hij iets tegen haar had willen zeggen, voordat ze over het hekje waren gestapt.

Er viel hem tegelijkertijd ook iets anders op, terwijl hij naar voren stouf. Iets wat hij niet tegen Eline durfde te vertellen. Namelijk dat de kleuren van de kaart grauwer werden, alsof ze voor zijn ogen vervaagden. Hij zag de hoeken verpulveren als oud papier.

Eline kwam op een draf achter hem aan.

‘Het volgt ons.’ Er klonk nog steeds histerie in haar stem. En toen hij zich omdraaide, zag hij dat ze gelijk had. De nevel had zich ver buiten het hek verplaatst en alles wat hij aanraakte verdroogde, knapte en brokkelde af. Zo zag hij de takken van de kleine dennenbomen zwart worden en vervolgens in het niets verdwijnen. Hoorde hij het gras bevriezen en zag hij hoe brokken aarde in een afgrond wegvielen. Dit was geen muur, besepte hij, maar een mes. Een zwart mes, dat de werkelijkheid in tweeën sneed, dat als een donker gevaarte op hun afkwam. Hij begon sneller te lopen. De naalden van de jonge bomen lieten krassen op zijn benen achter.

Eline rende achter hem aan.

Hij wist nog goed hoe hij haar voor het eerst ontmoette. Jaren geleden toen ze achter de balie van een koffiewinkel werkte. Hij kwam daar iedere dag en haalde om negen uur in de ochtend netjes zijn espresso. Altijd in zijn pak, altijd in zijn stropdas, met een krant onder zijn arm. Hoewel ze daar een jaar werkte en hij daar iedere dag kwam, leken al die dagen aan het begin van hun relatie op zomer. Tenminste, zo ervoer hij het. In iedere herinnering zag hij de zon naar binnen schijnen en was de lucht azuurblauw. Ze had iets over zich. Ze was klein en *petite* en kwam nauwelijks boven de toonbank uit, maar dat was niet het enige. Haar korte haar versterkte haar kwetsbaarheid, haar breekbaarheid, en het was achteraf dat hij besepte dat hij daarvoor viel. Niet de schoonheid in haar gezicht. Of haar heldere ogen. Of op de manier dat ze koppig en eigenwijs naar je kon kijken. Nee, het was haar kwetsbaarheid geweest en die rode pen die altijd achter haar rechteroor stak. “Een dubbele espresso,” schreeuwde ze naar achteren als hij de zaak binnenkwam. En het was pas jaren later, toen ze het bed allang hadden gedeeld, en hij van baan was veranderd, dat hij besepte, dat hij in dat eerste jaar, waarin hij geen woord tegen haar durfde te zeggen, verliefd op haar was geworden. Ook toen was de lucht met stilte gevuld. Ook toen dwarrelden er looddeeltjes.

Liefde kwam voor hem niet als een donderslag bij een heldere hemel. “Liefde” was ook niet een woord dat hij makkelijk in de mond nam. (Hij vond het een dom woord. Een betekenisloos woord. Een woord dat te makkelijk werd gesproken.) Hij sprak liever over warmte of kameraadschap. Het was iets dat groeide. Dat ontstond. En er toen plotseling was.

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

Hij herinnerde zich een keer dat hij met zijn vingers haar rug streelde en voor het eerst, hoewel hij dit toen al tientallen keren had gedaan, haar rug daadwerkelijk opmerkte. Dat was "liefde". Het-plotselinge-besef-van. Ze zat naakt naast hem en ook in deze herinnering leek de zon via de vitrage naar binnen te schijnen en hij merkte, dat haar ruggenwervel enigszins krom stond. Dat drie ruggenwervels een vreemde ronding maakten.

"Een geboorteafwijking," zei ze, terwijl ze zichzelf uitrekte, waardoor de knobbels nog groter leken en hij ze spontaan zoende. "Ik heb een vergroeide rug."

Het was toen pas dat het hem opviel dat ze, als ze moe werd, met haar rechterbeen begon te slepen en dat het wandelen en vooral het klimmen voor haar een ware beproeving was.

Misschien dat hij haar daarom nu onbewust bij haar elleboog over het pad voortsleepte. Ze begon te hinken. Achter hen brokkelde de grond af.

'We moeten naar die bomen toe,' zei hij. 'Daarachter kunnen we bij het hoofdpad terugkomen.' Maar de schaduwen tussen de bomen werden dieper en het groen stak steeds feller af.

De lucht was nu ijskoud geworden. Richting het vriespunt. Hun adem cirkelde in wolkjes naar buiten en nog net voordat ze dennenbomen bereikte, viel Eline op de grond.

"Waarom heb je dat eerste jaar nooit iets tegen me gezegd?" vroeg ze een keer toen ze samen in bed lagen. Hij lag met de armen opgevouwen onder zijn hoofd en staarde naar het plafond.

"Ik bedoel, je kwam iedere dag binnen en je moet hebben geweten dat ik je leuk vond. Dus waarom zei je niets?" Zij was degene die het spits had afgebeten, die in eerste instantie toenadering had gezocht. Dat was voor haar, zo bleek achteraf, buitengewoon, want ze was eigenlijk iemand die op de achtergrond wilde blijven, die alles aan anderen overliet.

Het plafond boven hem had een scheur.

"Ik weet het niet," zei hij uiteindelijk. Wat hij had willen zeggen, maar niet had durven zeggen was: "Ik had er niet aan gedacht."

En dat was waar. Hoewel ze hem opviel, daar in dat koffiehuis, iedere ochtend, werd ze tegelijkertijd door haar omgeving opgeslokt. Ze was er, maar tegelijkertijd ook weer niet. Ze was een onderdeel van zijn dagelijkse routine.

Het was pas later, toen ze kreunde, toen ze haar rug kromde, dat hij bij haar en zij bij hem naar binnen drong.

Ze nam genoeg met zijn antwoord, maar op dat moment had hij een scheur, een hiaat, gevoeld.

Nu trok hij haar omhoog, vloekte, en zette het weer op een lopen. Hij zag met ongenoegen dat ze haar kaken op elkaar klemde. Ze was uitgeput.

De duisternis achter hem knisperde. Dat was hoe hij het het beste kon beschrijven. Zodra de duisternis het gras raakte, zodra de grond afbrokkelde - en de grond viel nu in steeds grotere brokken naar beneden - was er een zacht fluisterend geluid. Geen knal, zoals je misschien zou verwachten. Slechts het zachte knisperen, van herfstbladeren die werden gebroken en opgeslokt.

Iedere afzonderlijke grasspriet brak de duisternis in. En dit benauwde hem, beangstigde hem, hij hoorde de brokken nergens landen. Hoorde de takken nergens terecht komen. Ze losten op en werden onderdeel van het niets.

Zo zouden de dingen vergaan, bedacht hij zich nu, terwijl hij samen met Eline de bomen bereikte. De dingen vergingen niet met een knal of met een explosie. Ze vergingen in stilte. Stilte en expansie reten alles uit-een.

Hij begon harder te lopen en hij zag, tot zijn ongenoegen, dat haar been al stijf was, dat ze letterlijk met haar voet over de grond schraapte. Dat er opgehoopte modder en aarde aan de zool van haar sandaal zat.

'Wat nu?' vroeg Eline, terwijl ze gebukt met haar handen op haar knieën stond. Ze stonden vlak voor de felgroene bomen. Hij had gehoopt tussen de bomen een glimp van het pad en het bos verderop te zien. Maar hij zag mist. Een wentelende witte mist, die ook met stilte leek te zijn gevuld.

Zoals ze daar voorover gebogen stond, moest hij weer aan het koffiehuis denken. Aan haar uniform. Aan die rode pen.

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

Wanneer was de stilte tussen hen begonnen? Hij herinnerde het zich niet meer. Was het bij de scheur op het plafond geweest? Of op het moment dat ze zei: "Ik houd van je," maar hij de woorden niet kon formuleren. Hij herinnerde zich wel dat ze op een ochtend (en ook in deze herinnering scheen de zon naar binnen) in de serre van hun huis zaten en dat hij van zijn krant naar haar opkeek. Ze at een croissant en dronk haar koffie. De routine van een normale zaterdagmorgen, toch was deze zaterdagmorgen anders geweest. Omdat de stilte hem plotseling opviel. Zoals de liefde hem daarvoor plotseling was opgevallen.

De stilte die tussen hen was ontstaan.

Ze lazen en aten, maar zeiden verder niets.

'We moeten tussen de bomen door,' zei hij. En terwijl hij keek, leek de duisternis tussen de bomen dikker te worden. Tastbaarder te worden. Leek het te wentelen.

Eline zag het ook.

'Raken we elkaar niet kwijt?' vroeg ze.

Hij keek naar boven, naar de azuurblauwe hemel, daar waar de duisternis de lucht nog niet had aangetast en schudde zijn hoofd.

'Als we de lucht blijven volgen, als we elkaar blijven vasthouden, komen we weer op het pad.'

Op dat moment besepte hij dat hij de kaart had laten vallen of dat die verpulverd was. Hij had ze niet meer in zijn handen. Paniekerig keek hij rond zijn voeten en naar achteren en zag nog net hoe een deel van de kaart, samen met een brok aarde, in de afgrond viel. Was het nu de rode of groene route? Dienden ze in het bos, als de muur van zwartheid door de bomen werd vertraagd, links of rechtsaf te gaan? Hij wist het niet meer. Ook zijn herinneringen werden wazig, alsof ze werden bedekt door een groezelige lens.

'Kom mee,' snauwde hij.

En hij dacht weer aan die ochtend in de serre. Hij dacht aan de manier hoe ze haar croissant at. Knabbelend aan de uiteinden en dan pas het midden. Altijd met chocoladepasta ertussen en een tijdschrift op haar schoot.

Hij trok haar mee. Ze verzette zich.

'Lopen,' schreeuwde hij. De paniek had volledig beslag van hem genomen. Klauwde in hem als een monster. Ze schudde haar hoofd en even leek ze weer op dat koppige meisje met dat spitse gezicht en die korte haren. Het meisje dat brutaal op hem was afgestapt.

"Je komt hier iedere dag," had ze gezegd. "Is het niet tijd dat *jij* voor *mij* een kop koffie bestelt? Ik weet dat jij espresso wilt."

Zo was het begonnen. Zoals alle relaties beginnen: met een enkele zin.

Vreemd dat hij die zin was vergeten, tot nu toe. Vreemd dat hij de knobbels op haar rug niet eerder had opgemerkt.

Vreemd hoe het leven soms als water voorbij leek te vloeien.

Hij trok haar nu het bos door, ook al stribbelde ze tegen. 'Ik ben bang Eric,' schreeuwde ze. 'Er klopt hier iets niet!' De dennennaalden schraaptten langs hun armen en benen. De takken zwiepten in hun gezichten. Achter hem hoorde hij de takken knappen en wist hij, *voelde* hij, dat de duisternis de bomen had bereikt.

"Houd je nog van me?" vroeg ze een keer aan hem, terwijl ze in het donker met haar rug naar hem toe lag. Hij staaarde weer naar het plafond. Hij kon in de duisternis de scheur niet zien en speelde met haar woorden. *Houd je nog van me?* Ze klonken vreemd. Hij kon zijn tong niet om de woorden krijgen. Ze waren hoekig. Scherp. Woorden waar hij niet van hield. Dus legde hij zijn hand geruststellend op haar zijde en stelde zich de scheur op het plafond voor.

De mist sijpelde van de zijanten tussen de bomen door, zodat hij na een aantal seconden al niet meer wist wat links of rechts was.

Toen hij voor het hekje had gestaan, hadden de bomen jong en klein geleken. Jeugdige. Niet meer dan anderhalve meter hoog en zeker niet meer dan drie meter... (Hij leek zich vaag een open ruimte achter de bomen te herinneren.) Maar nu hij hier liep, leken de bomen plotseling groter, leken de stammen naar de hemel te reiken en was het bos eindeloos.

'Je gaat te snel,' hoorde hij Eline achter hem klagen. 'Eric, je gaat echt te snel!'

Hij hoorde de stammen kraken, versplinteren. Hij zag in zijn ooghoeken hoe bomen naar voren knakten, de diepte in. De duisternis werd niet door de bomen vertraagd. Het leek de muur juist te versnellen, het gat hongeriger te maken. Duisternis versterkte duisternis. Duisternis vrat zichzelf op.

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

‘Rustig,’ hijgde Eline. ‘Rustig.’ Maar hij trok haar mee.

Wanneer was het moment geweest dat hij zich realiseerde dat ze vervreemd raakten? Wanneer was het moment geweest dat hij niet meer zeker wist of hij van haar hield? Was dat in de serre geweest of daarna? Was het net zoals de liefde en de routine erin geslopen? Hij had alleen plotseling een onoverbrugbare afstand gevoeld. Hij had nog getracht haar proberen te bereiken. Haar lichaam tegen het zijne te drukken. Maar zodra hij haar in de duisternis aanraakte, voelde hij hoe haar lichaam verstarde. Zoals zij nu ook verstijfd was. “Houd je nog van *mij*?” had hij gevraagd en de woorden hadden vreemd geklonken. Hoekig. Snijdend. En zij had haar ademhaling vertraagd. Hij wist, hij kende al haar gewoontes, dat ze nu haar kaken op elkaar perste, maar dat ze deed alsof ze sliep.

De woorden bleven in de lucht hangen. Het waren nog steeds woorden waar hij niet van hield.

De mist werd dikker. Verstikkend. Ze moesten hoesten. De looddeeltjes verzwaarden hun longen. Maakten hen duizelig en ziek.

‘Ik moet overgeven,’ hoorde hij Eline zeggen. En nog voordat ze braakte, nog voordat haar maaginhoud op de grond kletterde, had hij zelf ook al leunend tegen een boom gekotst. De stam prikte in zijn huid. Hij kon de barsten van de stam op zijn voorhoofd voelen. Toch voelde de kou van de stam verfrissend, zelfs goed aan.

Het was een opluchting. Het maakt de wereld tastbaar.

Achter hem knisperde de duisternis en braken de bomen af.

‘Het komt goed,’ zei hij, terwijl hij het braaksel van zijn kin veegde, en op dat moment beseftte hij dat hij niet langer haar hand vast had.

‘Eline,’ riep hij. De mist was ondoordringbaar. Hij zag niets. Schaduwen die ook bomen konden zijn. ‘Eline!’ De mist dempte zijn stem. Het dempte de schreeuw en de paniek die in dat enkele woord - “Eline” - gevangen lag.

‘Eric!’ hoorde hij in de verte. Ze was links van hem, maar hij kon haar niet zien.

Achter hem kraakte een boom omver. Een grote boom. Hij nam in zijn val takken en een andere boom mee. Even regende het dennennaalden. Even leek de mist zich te openen en zag hij Eline, vijf meter verder, hijgend met haar handen op haar knieën geleund staan. Ze zag hem ook. Haar borstkast en rug gingen op en neer. Ze leek met haar blik naar hem te smeken en toen was ze weer weg.

‘Eric!’ schreeuwde ze en hij hoorde haar paniek.

Links van hem zag hij de duisternis naderen.

‘Eric... Ben je daar?’

Hij bewoog zich naar voren. Hoewel hij door de wervelingen van de mist onmiddellijk weer zijn richtingsgevoel kwijt raakte. Hij passeerde een boom en nog een boom, maar haar stem leek nog even ver weg.

‘Blijf roepen,’ schreeuwde hij. ‘Laat me weten waar je bent.’

‘Eric.’ ‘Eric.’ ‘Eric.’ Links. Midden. Rechts. Ze was overal en nergens en hij bleef een seconde staan.

‘Eric.’ Hij voelde de kou van de duisternis op zijn huid branden en wist dat het nu dichtbij was.

Hoe zou het zijn om te verdwijnen, had hij zich een keer afgevraagd, toen ze voor de zoveelste keer in de duisternis naast elkaar lagen en niets hadden gezegd. Zou het haar opvallen als hij was verdwenen? Als hij in de stilte van de nacht zijn spullen had gepakt? Hij wist het niet. Misschien zou ze net zoals altijd haar croissant maken en haar koffie drinken en de tijdschriften lezen die ze iedere zaterdagochtend op haar schoot had. Hoe zou het zijn geworden als hij niet op haar avances was ingegaan? Hoe zou het zijn geworden als hij een andere kant op had gekeken? Had hij wel een keuze gehad?

“Espresso,” had ze geschreeuwd. Met die rode pen in haar zwarte haren. En in dat enkele woord had vertrouwen gelegen, was er routine en daarvoor overzicht geweest.

“Ja,” had hij gezegd. “Ik wil wel met je drinken. Ik weet alleen niet wat *jouw* favoriete koffie is.”

Ze had gelachen en haar gezicht, haar koppige en brutale gezicht, had een ogenblik gestraald.

Hij rende nu. De takken zwipten. De stammen sneden. Hij voelde bloed uit de striemen vloeien. Dezelfde soort striemen die hij ooit op het lichaam van een Australiër had gezien.

‘Schreeuw,’ brulde hij. ‘Laat je horen. Laat je verdomme horen!’

VERBODEN TE BETREDEN

VAN ANTHONIE HOLSLAG

Onderwijl voelde hij hoe de duisternis zijn huid bereikte en hoe schilfers van zijn huid loskwamen en in de duisternis werden opgeslokt.

Het had tanden, zo voelde hij. De duisternis had tanden. Het knabbelde aan hem.

Het deed hem aan de scheur aan het plafond denken. Aan de duisternis die tussen hen in had gelegen, aan haar lichaam dat verstijfde toen hij het had aangeraakt.

‘Blijf schreeuwen,’ schreeuwde hij nu. De tranen stroomden over zijn wangen.

‘Laat me weten waar je bent.’

‘Eric,’ hoorde hij. ‘Eric.’

De duisternis leek inmiddels zijn botten te bereiken. De kou was verschrikkelijk. Het maakte hem gevoelloos en brak hem vervolgens in stukken.

Zijn botten kraakten. Hij voelde hoe zijn ledematen verzwaarden. Zijn haren knisperden van zijn hoofd.

‘Eric.’ Haar stem was vóór hem en even dacht hij een silhouet voor zich in de mist te kunnen onderscheiden. Even dacht hij haar te zien.

‘Eric ben je daar?’ Haar stem klonk iel en vermoeid. Hij wist dat ze de duisternis ook voelde.

‘Vertel me dat je daar bent!’

Hij probeerde met zijn handen naar voren te reiken. Haar aan te raken.

En nog voordat de duisternis zijn gedachten, zijn stem, zijn ik, uiteen leek te rijten, schreeuwde hij: ‘Ja, ja, ik ben hier...’

‘Ik ben hier. Ik ben hier. Ik ben hier.’

En toen in de verte, aan de andere kant van een zwarte kloof: ‘En ik hou van je...’

EINDE

VERGEET NIET DAT WE OP 2 AUGUSTUS OP DE DEVENTER BOEKENMARKT TE VINDEN ZIJN!

VOORAF EEN BESTELLING DOEN BIJ STEPHEN-KING.BIEDMEER.NL EN/OF [BOEKWINKELTJE STEPHEN KING FANS](http://BOEKWINKELTJE.STEPHEN-KING.FANS) EN OPHALEN IN DEVENTER BEHOORT TOT DE MOGELIJKHEDEN!

FIJNE VAKANTIE EN TOT EIND AUGUSTUS!

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

Contact

Fanclubmerchandise en verkoop

Het StephenKingFans winkeltje

Kings Things Archief

Het Forum

Facebook

Kings Things

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Danny Paap, Jeroen de Vries,
Mirjam Jonkman en Marco Althuiszes

Illustraties:

Martine Bleijen

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2,5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elk jaar wordt er of een fanclubdag of dollarbaby festival georganiseerd, er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors.

En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#), [ebook.nl](#), [Boekentip.nl](#), [ECI](#), [Bruna](#) en het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op, als je via [deze pagina](#) op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar
NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub
te Utrecht.

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

